

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 31 szám

2024. április 08

Rejtőzködő mesterek

Nem csak Mátyás királyunk történetében rejtőzködnek igazságok, (ZV. XIII. 24.), makfalvi Székely (Dósa) György sorsában is. Mert Mátyás, a kétezernél is több kötetnyi Corvinák gyűjtője a jobbágyság közül is pártfogásába vette a tehetségesebbjét, legalábbis Erdődi Bakócz Tamást biztosan, akiből évtizedek múltán hazánk mindaddig egyetlen pápai trónra esélyes bíborosa lett. Egyikük története sem akkor és ott kezdődött, amire még emlékszünk, hanem Rómában. Mert 1513-ban pápaválasztás volt ugyanis, ahol Bakócz jó eséllyel indult. Amikor eljött az ideje, fényes kísérettel bevonult az örök városba, de vesztett.

Valószínűleg kihagyták az előzményekből, pedig javára vált volna, ha tudja: amikor az öreg és beteg II. Gyula pápát kérdezték, kit szeretne utódjának, úgy vélte, bárkit, csak ne a magyart! Bármiért is volt rossz véleménye rólunk, hamarosan kiderült, az egybecsengett az akkori nyugati világ véleményével is, mert egy fiatal – és szintén beteges – Medici lett az utódja annak ellenére, hogy még pappá sem volt szentelve. No, de ezt gyorsan megoldották, és X. Leó néven trónra lépett. Aki néhány hónap múltán megbízta a hetvenkét éves Bakóczot, hogy kereszties hadjáratot indítsa vissza az ötven éve elvesztett Konstantinápolyt a töröktől.

Az öregben ismét felcsillant a remény, Budára ment hát kihirdetni a pápai bullát, és vezérré tette a törökverő zsoldos kapitányt, Dózsa Györgyöt. Seregét a sokasodó jobbágyság

adta, elindult délnek, és a szenvedések elől menekülőkből negyvenezer tapasztalatlan „katona” állt egybe. A király ígérte, ő is küldi a sajátjait – a baj ebből következett: külön vonult a hadra foghatóvá faragott talpas, külön a profi királyi sereg. A Körösök partján egy fatális tévedés miatt (logisztikai hiba?) összecsaptak, és győzött a jobbágysereg. Ott kezdődött Dózsa „pálfordulása”, hiszen a csata előtt még kereszties vezér volt, onnan viszont már felkelést vezetett.

Dózsa a számkivetettek útját választotta, és forradalmár, majd a főurak és a király ellensége, végül mártír lett. Egyikre sem vágyott.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

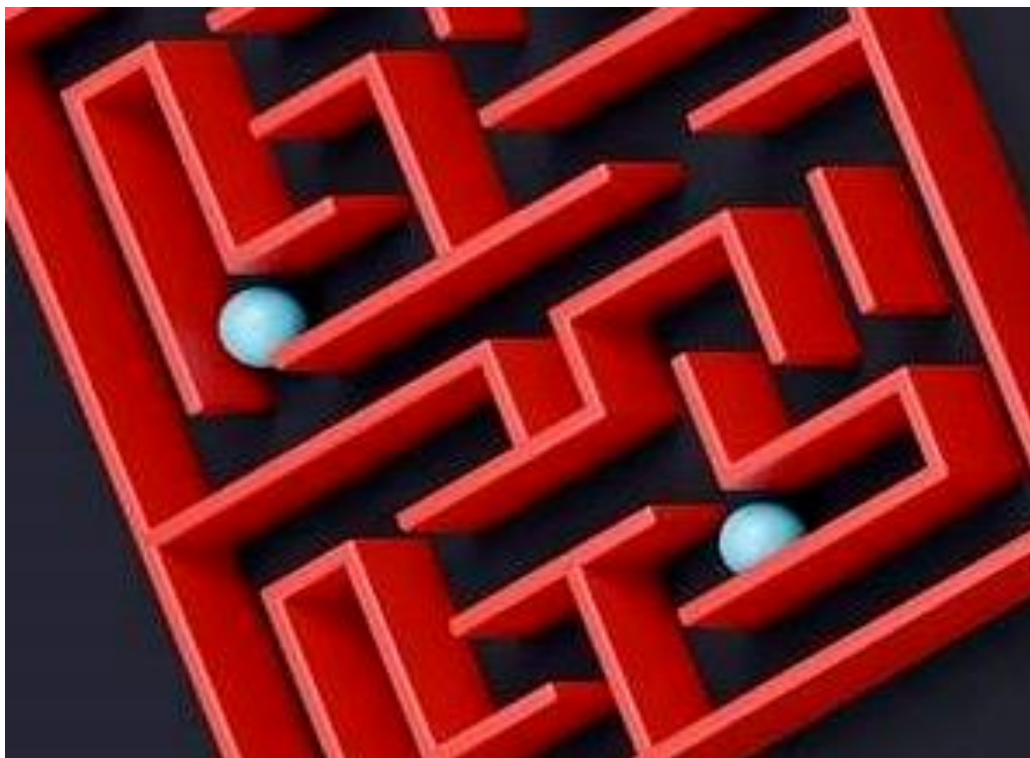
De végig ment az úton, melyet a karóba húzott jobbágykatonák és családtagjaik szegélyeztek, mintegy előre megtorolván a még el sem kezdődött felkelést. Végigment az úton, amelyről nincs visszatérés, csak parasztjaiban bízhatott, és bízott is, egészen Temesvárig.

Fogságában talán rájött, hogy játékszer volt a nagyok kezében, a keresztes hadjárat nem volt olyan fontos sem X. Leónak, sem Bakócznak: Előző távol akarta tudni fő riválisát, a „magyart”, utóbbi pedig okos ember lévén mást küldött a zavarosan induló hadjáratba. Szembenállásuk miatt a felelősség Dózsára hullt, 1514. júliusában elvitte a balhét, ami az övén kívül sok ezer jobbágy és nemes életébe került.

Ha csak a jelenben keresgélünk, nehezebben találjuk a megoldást, igazi okát bárminek. Gyakran kiderül még a történelemtől is, hogy semmi sem úgy kezdődött, ahogyan azt első látásra gondolnánk. Leó pápa még csak nem is igen hallott a nagy dínom-dánomok közepette a három év múltán színre lépő Lutherről, de Bakócznak is idő kellett megérteni, hogy a hadjárat pusztá meghirdetésével végképp lemondhat a pápaságról. És Dózsa György sem gondolta seregének verbuválásakor, hogy lázadók vezéréként végzi pályáját sajátjai, a székely harcosok által.

Az igazság, vagy igazságok évtizedekkel Mohács előtt is a rejtőzködés mesterei voltak.

Dolhai József

Ezúttal a VSZ vezetői fórumoztak – Mikulás-fórum Mikulás-Kupa előtt.

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 28. szám

2012. december 03.

Mikulás-fórum

Mikulás-Kupára hívtam a Vasutasok Szakszervezete vezetőit, Papp Zoltán elnököt, Meleg János alelnököt, és mihamar egy Mikulás-fórum is bekerült a szombati nap programjába. Vezetőink úgy gondolták, ha már ilyen messzire eljötték, szeretnének minél több kollégával találkozni, és ugyan voltunk bőven a sportnapunkon, egy verseny inkább szabad beszélgetésekre alkalmas, no meg nyilván vannak, akik ilyenkor is dolgoznak. Bevallom, kicsit izgultam, hiszen sok ember sok szervezőmunkája volt a szombat előkészítésében, és szerettem volna látni élőben is a végeredményt, de kötélnek álltam, mert a tájékoztatás és kapcsolattartás szerintem is fontos egy szervezet életében.

A cél Fényeslitke Kocsijavító, és Záhony Gépészet Mozdonyjavító műhelyek voltak, tehát Fényeslitkén kezdtünk, ahol Szanyi József, a javítósok titkára volt segítségemre. Számomra ismerős vidékről van szó, és Meleg János is többször járt már itt, de az elnökünk most először. A bemutatkozás után megkérdezte, kik tartoznak tagjaink közé, de nagyon egyszerű volt a helyzet, talán egy-két kivétellel mindenki vsz-es volt.

A záhonyi mozdonyjavítósoknál Zolcsák Katalin főbizalmi segített a szervezésben, és az épp dolgozók többsége szervezetlen volt, néhányan tartoztak hozzá, vagy más szakszervezethez.

Ilyenkor elgondolkodom, vajon mi a jobb, ha tagjaink között járunk, vagy azokkal beszélgetünk, akik még kívül állnak a szakszervezeten. De azt hiszem, egyszerű, mindenkire szólunk kell, akkor talán többen felismerik – Papp Zoltán szavaival élve – hogy az első lépés az, minél többen éljenek a tagság lehetőségével, akkor több esélyünk lesz az érdekeink megvédésére, mert csak együtt lehetünk erősek. Hiszen „nem mi gyártjuk a munkásruhákat, de mi vagyunk azok, elmondhatjuk, és el is mondjuk, ha rossz”.

Meleg János részletes tájékoztatót tartott mindkét fórumon, majd a megoldásra váró problémák széles körét átfogó kérdések, és válaszok következtek. Ezek közül kiemelném a menetkedvezményt, ahol továbbra is várható, hogy a kormányzat szűkíteni próbálja majd a lehetőségeinket, különösen, ami a családtagi jogosultságokat illeti, vagy a nyugdíjakkal kapcsolatos aggodalmakat. Utóbbiról megtudhattuk, egyelőre nem várható változás.

A kissé hosszúra nyúlt fórumok után siettünk vissza, de kiderült, jó kezekben volt a lebonyolítás, mert a hírek szerint rendben zajlott a program, igaz, mint utólag kiderült, lemaradtunk néhány izgalmas meccsről. De mindentől függetlenül a résztvevők az utolsó szó, tehát várom a visszajelzéseket, hogy legközelebb még jobban sikerüljenek a terveink.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ELŐRELÁTÁS

Leáll az egyik hajtómű, a pilóta kéri az utasokat, hogy üljenek le, csatolják be magukat, mert kényszerleszállás következik. Kéri az utaskísérőt, ellenőrizze, végrehajtották-e az utasítását: mindenki ül, és bekötötte magát?

– Igen, már csak egy ügyvéd osztogatja a névjegykártyáját...

VISSZATEKINTÉS

– Képzeld, ma boldoggá tettem hét szívet! – mondja a rabbi a barátjának.

– Hogy-hogy?

– Összeadtam három jegyepárt!

– De az csak hat szív!

– Gondolod, talán ingyen tettem...?